

[Tastesen]

Danmark som medlem af de europæiske post- og teleadministrationers samarbejdsorganisation sikrede en tredje landsdækkende UHF-frekvens.

Så ville der blive plads både til Danmarks Radio og de mange nye skud af lokal-tv eller andet inden for informationsteknologien, som vi kan være sikre på vil dukke op i de kommende år.

Flemming Jensen (KF):

Forhåbentlig og formentlig er både lokalradio og lokal-tv kommet for at blive. Der har været en opblomstring. Bemærkningerne til lovforslaget angiver tallene, og vi skal nok føje til, at for lokal-tv's vedkommende er det sket uden nogen sikkerhed for, hvordan den fremtidige ordning vil blive. Og alligevel har man altså hængt på med vist 25 forskellige sendere.

Med det forslag, der her foreligger, kan man vel groft sagt sige, at lokalradioloven fremover også kommer til at omfatte lokal-tv. Der er nogle ændringer, og en af dem er allerede blevet påpeget, nemlig at der gives dagbladene som eneste form for erhvervsvirksomhed mulighed for at få sendetilladelse. Det er også fremgået af debatten både her og uden for salen, at det er der ikke enighed om. En af årsagerne til, at nogle vender sig herimod, er, at man frygter et lokalt meningsmonopol.

Vi deler ikke i den konservative gruppe denne frygt, og vi føler ikke, at de sendere, hvor dagblade tidligere i høj grad har været indblandet, har gjort sig skyldige i nogen form for misbrug.

Tværtimod kan jeg sige, at efterhånden som systemet med flere dagblade i de lokale områder desværre er forsvundet, har de overlevende blade åbnet sig mere og mere med en mangfoldighed af synspunkter, også synspunkter, der ligger milevidt fra det, bladene oprindeligt var oprettet på. Jeg er overbevist om, at vi vil se det samme billede i lokal-tv. I øvrigt har vi jo også det lokale navn til at holde øje med, at den samlede programvirksomhed bliver alsidig.

Det forekommer os meget rimeligt, at professionelle folk skal have lov at bruge elektronikken og ikke være begrænset til de medier, man havde engang; der sker hele tiden nye ting.

I den forbindelse har jeg for øvrigt et spørgsmål til ministeren. Lovforslaget opererer udtrykkelig med begrebet dagblade. I dele af landet er, som jeg nævnte, dagblade desværre ikke voldsomt udbredt, man klarer sig med de ofte meget fyldige distriktsblade, som bringer meget lokalt stof, og hvoraf adskillige udkommer flere gange om ugen. Mit spørgsmål skal på denne baggrund være: betyder lovforslagets tekst, at disse blade er udelukket i denne forbindelse? Jeg kunne måske henvise til Mediekommissionens betænkning, som ministeren jo ved alt om, nr. 972 fra 1983, der taler om begrebet dagbladslignende publikationer.

Det understreges i øvrigt helt naturligt i lovforslaget, at der her er tale om noget lokalt, men jeg vil også godt gøre opmærksom på, uden at det skal betragtes som et forslag, men som noget, der må indgå i debatten i udvalget – nu har man talt så meget om alt det, udvalget nu skal lave, det er jo meget spændende – at der findes mindst én, formentlig flere kanaler, der har ønsket mulighed for eksport. Det rejser problemer. Der kan komme andre ønsker. Vi kan rejse hele spørgsmålet om, hvor det lokale så bliver af i billedet. Men jeg tror som sagt, det også skal drøftes i udvalget.

En lang række af de andre ting har i øvrigt været drøftet mange gange før, bl.a. spørgsmålet om at sælge sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser, hvor vi debatterede det meget vanskelige afgrænsningsspørgsmål, så det synes jeg ikke vi skal tage op her igen.

Men der er én krikke, jeg må have ud af stalden en gang endnu, om ikke andet så for min sjælefreds skyld. Jeg må have lov at citere, hvad der står i fremsættelsestalen. Der står, at regeringen fastholder »den principielle opfattelse, at reklameindtægter bør kunne indgå i finansieringsgrundlaget for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed«. Vi kender de hårde og efter vor opfattelse meget beklagelige kendsgerninger her i Tinget, som det er i øjeblikket, men jeg vil også godt have lov at citere fra bemærkningerne side 5: »Reklameforbudet vil blive opretholdt. . .«, og så står der: »indtil videre«. Jeg gentager »indtil videre«. Jeg håber, en anden situation må optræde, men jeg vil ikke gå ind i en debat om det nu. Jeg tror ikke, der kan siges meget nyt.